

Sygn. VPa 29/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2015 roku

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Trybunalskim,

Wydział V w składzie:

Przewodniczący: SSO Beata Łapińska (spr.)

Sędziowie: SSR del. Sławomir Dudek

SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant: st.sekr.sądowy Marcelina Machera

po rozpoznaniu w dniu 24 listopada 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie

sprawy z powództwa L. W.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w R.

o odszkodowanie za naruszenie zasad równouprawnienia

na skutek apelacji pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w R.

od wyroku Sądu Rejonowego w Radomsku IV Wydziału Pracy z dnia 9 grudnia 2014r.

sygn. IV P 28/14

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu Sądowi Pracy w R. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania za instancję odwoławczą.

SSO Magdalena Marczyńska SSO Beata Łapińska SSR (del.) Sławomir Dudek

Sygn. akt V Pa 29/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 17 marca 2014 roku skierowanym przeciwko (...) S.A. w R. powód L. W. wnosił o zasądzenie na jego rzecz kwoty 7.050,00 złotych tytułem odszkodowania z tytułu naruszenia zasady równego traktowania oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew z dnia 14 kwietnia 2014 roku pozwany pracodawca wnosił o oddalenie powództwa i zasądzenie na jego rzecz od powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W piśmie procesowym z dnia 22 września 2014 roku pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo i domagał się zasądzenia kwoty 7.575,00 złotych.

Wyrokiem z dnia 9 grudnia 2014 roku wydanym w sprawie sygn. akt IV P 28/14 Sąd Rejonowy w Radomsku w punkcie pierwszym zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w R. na rzecz powoda L. W. kwotę 7.575,00 złotych z ustawowymi odsetkami od kwot 7.050,00 złotych brutto z ustawowymi odsetkami od dnia 17 marca 2014 roku do dnia zapłaty i 525,00 złotych brutto z ustawowymi odsetkami od dnia 22 września 2014 roku do dnia zapłaty. W punkcie drugim ww. wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w R. na rzecz powoda L. W. kwotę 900,00 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Podstawę rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne Sądu Rejonowego:

W sprawie IV P 82/12 Sąd Rejonowy w Radomsku IV Wydział Pracy prawomocnym wyrokiem z dnia 22 listopada 2012 roku zasądził na rzecz powoda L. W. od pozwanej (...) S.A. w R. kwotę 15.839,66 złotych tytułem odszkodowania za naruszenie zasad równego traktowania oraz koszty procesu. Podstawą takiego orzeczenia było ustalenie, że powód był nierówno traktowany w zakresie wynagradzania w porównaniu z pracownikiem wykonującym takie same obowiązki pracownicze na stanowisku kontrolera jakości – J. W. (1). Wysokość odszkodowania stanowi kwota różnicy między wynagrodzeniem powoda a wynagrodzeniem J. W. (1). Powód był zatrudniony w pozwanej spółce do 31 maja 2014 roku do czasu przejścia na emeryturę. W czasie zatrudnienia powoda w latach 2012/2014 różnica w wynagrodzeniu na niekorzyść powoda i J. W. (1) ostatnich miesiącach wyniosła kwotę dochodzoną pozwem tj. 7.575,00 złotych. Kwota ta nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

Po tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy wskazał, że roszczenie powoda jest w pełni uzasadnione.

Zdaniem Sądu Rejonowego dochodzone mniejszym pozwem odszkodowanie z tytułu naruszenia przez pozwanego pracodawcę zasad równego traktowania znajduje podstawę w ustaleniach faktycznych jak i w przepisach prawa pracy, a przede wszystkim w treści art. 18^{3d} k.p. Sąd Rejonowy podkreślił, że w ustalenia faktyczne dokonane w sprawie IV P 82/12 zachowały swoją aktualność w niniejszej sprawie, bowiem w okresie zatrudnienia powoda poza objętym rozstrzygnięciem w sprawie IV P 82/12 nie zmieniły się żadne okoliczności faktyczne w zakresie stanowiska pracy powoda jak też w części istniejącej różnicy w wynagrodzeniu powoda i J. W. (1) na niekorzyść powoda.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo i zasądził na rzecz powoda odszkodowanie w kwocie stanowiącej różnicę pomiędzy zarobkami J. W. (1) i powoda w okresie dochodzonym pozwem. O odsetkach Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c. w związku z art. 300 k.p.

W zakresie kosztów postępowania Sąd Rejonowy orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. oraz przepisów § 6 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 w zw. z § 11 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490).

Apelację od powyższego wyroku w całości wniósł pozwany (...) Spółka Akcyjna w R. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, zarzucając mu:

1. Naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, tj.:
 - a) art. 316 § 1 kodeksu postępowania cywilnego - poprzez jego niezastosowanie i oparcie rozstrzygnięcia jedynie na ustaleniach poczynionych w prawomocnie zakończonej sprawie z powództwa L. W. przeciwko (...) S.A., sygn. akt IV P 82/12;
 - b) art. 328 § 2 kodeksu postępowania cywilnego - poprzez niewłaściwą wykładnię i brak zawarcia w uzasadnieniu wszystkich wymaganych przepisem elementów, tj. niewskazanie podstawy faktycznej, w tym nieodniesienie się przez Sąd do dowodów przeprowadzonych w toku niniejszego procesu, brak wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku;

c) art. 235 § 1 kodeksu postępowania cywilnego - poprzez naruszenie zasady bezpośredniości i oparcie rozstrzygnięcia jedynie na ustaleniach poczynionych w prawomocnie zakończonej sprawie z powództwa L. W. przeciwko (...) S.A. , sygn. akt IV P 82/12, bez dokonania własnych ustaleń przez Sąd;

d) art. 233 § 1 kodeksu postępowania cywilnego - poprzez brak wszechstronnego rozważenia zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, nieuwzględnienie przy orzekaniu zeznań świadków M. M. i K. G. (1), słuchanych w toku postępowania;

e) art. 227 kodeksu postępowania cywilnego- poprzez nieuwzględnienie przy orzekaniu dowodu z zeznań świadków M. M. i K. G. (1) pomimo, iż stanowią one istotny dowód w sprawie.

2. Naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 18^{3d} k.p.- przez błędną wykładnię i uznanie, że zostały spełnione przesłanki do zasądzenia odszkodowania na rzecz powoda.

W oparciu o powyższe podstawy apelacyjne wniósł: o zmianę skarżonego wyroku w całości i oddalenie powództwa w całości, ewentualnie o uchylenie skarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji a także o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej spółki zwrotu kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na apelację powód reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu za II instancję.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 24 listopada 2015 roku pełnomocnik pozwanego poparł apelacją a pełnomocnik powoda wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

zważył co następuje:

Apelacja jest w pełni uzasadniona, albowiem Sąd Rejonowy nie rozpoznał istoty sprawy, jak też sporządził uzasadnienie wyroku z rażącym naruszeniem przepisu art. 328 kpc.

Poza sporem, jest, iż przed wytoczeniem przedmiotowego powództwa o odszkodowanie za naruszenie zasad równouprawnienia toczyło się między tymi samymi stronami tożsame postępowanie w sprawie IV P 82/12 zakończone prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego z dnia 28 lutego 2014 r. , którym Sąd ten zmienił wyrok Sądu Rejonowego i zasądził od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej S.A. w radomsku na rzecz powoda L. W. kwotę 15.839,66 zł . Oddalił powództwo w pozostałej części. Oddalił także w pozostałej części apelację powoda i orzekł o kosztach procesu.

Z treści uzasadnienia Sądu Okręgowego wydanego w sprawie V Pa 8/13 wynikało, iż powód w wystarczającym stopniu wykazał, iż był odmiennie traktowany od pracownika J. W. (1) **w okresie objętym żądaniem pozwu** przyznając mu z tego tytułu odszkodowanie za okres od marca 2009 r. do października 2012 r.

W przedmiotowej zaś sprawie powód żąda odszkodowania za nierówne traktowanie za okres od kwietnia 2012 r. do maja 2014 r. W pozwie jako dowód na poparcie swych twierdzeń wskazuje akta sprawy IV P 82/12 oraz zgłasza dowód z opinii biegłego celem wyliczenia różnicy w wynagrodzeniu powoda i J. W. (2).

Sąd Rejonowy na wniosek dowodowy pozwanego przeprowadził postępowanie dowodowe dopuszczając dowód z zeznań świadków : M. M. , K. G. (2) oraz J. W. (1) na okoliczności wykonywania przez J. W. (1) pracy piecowego, której powód nigdy nie wykonywał, a także na okoliczność czynności wykonywanych przez W. w latach 2005 -2014. Po zamknięciu rozprawy wydał wyrok , którym zasądził od pozwanego na rzecz powoda dochodzone pozwem odszkodowanie stanowiące różnicę pomiędzy jego wynagrodzeniem a zarobkami J. W. (1) za okres od kwietnia 2012 r. do maja 2014 r.

Trudno jest Sądowi Okręgowemu odnieść się w ogóle do rozstrzygnięcia Sądu I instancji i ocenić jego prawidłowość, albowiem Sąd ten nie dokonał żadnych ustaleń faktycznych, powołując się z pogwałceniem zasady bezpośredniości w sposób ogólny na dowód z całych akt sprawy IV P 28/12. Uczynił to zresztą w sposób błędny, gdyż w uzasadnieniu powołał się na wyrok Sądu Rejonowego z 22 listopada 2012 r., którym według sądu meriti zasądzono na rzecz powoda odszkodowanie, podczas gdy Sąd Rejonowy w wyroku z tej daty oddalił jego powództwo.

Sąd Rejonowy w przedmiotowej sprawie nie dokonał też żadnej oceny materiału dowodowego. Zupełnie bezkrytycznie odniósł się także do żądania powoda, nie dostrzegając, iż w sprawie IV 82/12 odszkodowanie dotyczyło nierównego traktowania w okresie od marca 2009 do października 2012 r., zaś w analizowanej sprawie okresu od kwietnia 2012 r. do maja 2014 r., a to oznacza, iż ewentualny okres dotyczący zarzutu nierównego traktowania (o ile zostanie udowodniony) mógłby dotyczyć co najwyżej okresu od listopada 2012 r.

Sąd Rejonowy nie tylko nie odniósł się do dowodu z zeznań przesłuchanych świadków, to jedynie poprzestał na twierdzeniu powoda o nierównym traktowaniu w dalszym okresie zatrudnienia u pozwanego nie dokonując w tym zakresie żadnych ustaleń ani co do rodzaju prac wykonywanych po wytoczeniu powództwa przez powoda, ani co do charakteru pracy innego pracownika świadczącego tożsamą pracę, zwłaszcza, że w postępowaniu tym pojawił się nie zweryfikowany przez Sąd zarzut pozwanego, iż pracownik J. W. (1) od stycznia 2014 r. zajmuje już inne stanowisko pracy.

Obraza art. 328 § 2 kpc może być skutecznym zarzutem apelacji tylko wtedy, gdy uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie posiada wszystkich koniecznych elementów, bądź zawiera tak kardynalne braki, które uniemożliwiają kontrolę instancyjną.

Jak stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7.02.2001 r. naruszenie przepisu, określającego wymagania, jakim winno odpowiadać uzasadnienie wyroku sądu (art. 328 § 2 kpc), może być ocenione jako mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy w sytuacjach tylko wyjątkowych, do których zaliczyć można takie, w których braki w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych i oceny prawnej są tak znaczne, że sfera motywacyjna orzeczenia pozostaje nieujawniona bądź ujawniona w sposób uniemożliwiający poddanie jej ocenie instancyjnej (sygn. akt V CKN 606/00, Lex nr 53116).

Z sytuacją taką mamy właśnie do czynienia w przedmiotowej sprawie.

Treść uzasadnienia nie pozwala na odczytanie sfery motywacyjnej orzeczenia i poddanie go kontroli instancyjnej. Uzasadnienie wyroku nie zawiera wszystkich elementów konstrukcyjnych uzasadnienia wymaganych w omawianym przepisie, w tym przede wszystkim ustalenia faktów stanowiących podstawę rozstrzygnięcia, jak też oceny dowodów i przyczyny odmowy wiarygodności poszczególnym dowodom.

Trafnym także okazał się zawarty w apelacji zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy przepisu art. 235 kpc poprzez oparcie rozstrzygnięcia na innej sprawie z naruszeniem zasady bezpośredniości. Zgodnie z obowiązującą w procesie cywilnym zasadą bezpośredniości ocenie podlegają bowiem dowody przeprowadzone przed sądem orzekającym w przedmiotowej sprawie, a nie w innych postępowaniach sądowych.

W kontekście powyższych naruszeń bezprzedmiotowe są dalsze zarzuty, tj. naruszenia przepisu art. 233 kpc, gdyż Sąd meriti nie dokonał żadnych ustaleń, jak też zarzut naruszenia przepisu art. 18 kp, gdyż Sąd nie ustalając żadnych faktów, ani nie oceniając żadnych dowodów nie rozpoznał istoty sprawy i z tych przyczyn zaskarżony wyrok uchyla się kontroli Sądu Okręgowego.

Przedstawione wyżej całkowicie trafne zarzuty apelacyjne skutkować muszą uchYLENIEM wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd Rejonowy na podstawie zgłoszonych dowodów ustali stan faktyczny sprawy, dokona oceny całokształtu materiału dowodowego , a następnie oceni żądanie pozwu w aspekcie obowiązujących przepisów.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 kpc orzekł jak w sentencji.